

Een klage-dicht, öfwer den
lilla och ädla jungfru, j.
Catharina Hermelin, e...

Platinus, Erlandus Petri,

1 Ic 1695 Hermelin, Catharina

National Library
of Sweden

En Klage-Dicht/

Sfwer
den

Lilla och ädla Jungfru/

M. Catharina Hermelin/

Edle och höglärde Herrens/

Dr. OLAVI HERMELINS,

Eloqv. och Poës. Professorens kärälsfelig

Dotter/ hwilken i sin späda ålder detta jordiska i
ett Himmelsk omgånge förwärlade

den 2. May 1695.

Dorpt/ trykt af Johann Brendeken/
Acad. Booktr.

Så sku' nu åter J Ehr täcka kinner twätta
Med tåre flötand Safft/ och äntlig hiertan mätta
Med Sorg- Gallbitter spiis och aff Ehr ögna lust
Och Hierte-fågnad stor/ fåå een Sorg Suck and pust;
Mån' Ehr Wijnatwistar all sku' så i blomstrand böriand
Sin fågring lägga aff? Uptwäckia daglig Söriand;
Må J aff blommor dhe ey fåå non lusstlig lucht/
Och aff dhe grönstend Trå ey winna mogen frucht.
Hwem kan een sådan nödh och hierte bräckand häma?
Hwem kan Ehr hiertan fåå uthur den Sorge klämna?
Dem på een så kort tiid har träffat Sorge piibl/
Det torkas bort och ruffz aff skarpan Tåre fiibl;
Ach! Himmel för den sorg må jag tig nu tilltala/
Will du den förra suck med dubbel pust betala?
De särand' hierta numer' gifwa döde såår?
Det förra år ey låft; doch åter anstöt såår:
O/Parca! hwem har nu upretat Ehr till wrede/
Att J Ehr wårkning nu alltiid till sorg berede/
Den lilla lefnad; trå/hwars längd war mycket kort/
Så grymt affskuren J och giömd' i Jorden bort.

Ep

En må nu ödets macht så wijsa sig uthsträckia/
 Att det all blomstrand' ähr med stofftet fåår betäckia/
 Och sluta i een graaff de i sin Ungdoms wår
 Så qwicka friska stå; för'n Somaren framgår:
 Men sji! den wården en rätt sedt och en rätt kände/
 Hon på sin unge ähr sig önskar lykelig ände
 Då Jorden uhr sitt sköt all krankheet drager fram/
 Då på des späda kropp och döden spanner an;
 CATHRINA HERMELIN sin faders hierte löye/
 Sin Moorkårs tijde roo och lefwand' frögde nöye.
 Een Telning war hon nu effter små Systers död/
 Som sin föräldrar kär gaff frögd till öfwerflöd;
 Hvars affgång trycker så föräldrars sära hierta
 Att ljuflig färgan all i Tårar dragz aff smärta/
 Att deras grönstend' träd nedfäller sina blad
 I bästa wåren nu: Hwad skall dem giöra glad?
 Calliope kom fram med nyo Systerar alla/
 Een hiert' betweland Sång I ljufligt nu bör skalla/
 Om sorg uhr' hiertat plä bortdrifwas aff Ehr röst?
 Så lätt Ehr Luuta äg hijt lämpa någor Tröst!!
 Och Himmel lätt en mer non' sorg på desse lyffta/
 Att de sin händer up med klagan nödgas lyffta/
 Men uhr des hierta taag den store Sorge tagg
 Som deras ängzlig Sin' giör weemod och stor agg.

När med sin skyldigheet i största
 hast påminne

Erland Platin.

D Grymme Erebe, hwij har du till bedröftwa
Bort röfwat barnen små? Ja hwadh ha de
förtient

Som är ofkyldiga/hwars wästwar nyh ut spänd
Dhen har du skurit aff/ och dhem föräldrar röfwat.
Jag troor det är din frögd / att du så kan alt wända
När dig det lystet bäst / som kunde hierte frögd
Uptwäcka hoos dem / som tillsorg sin hug nu bögd
Att du medh dine tre / gör alt till sorglig ända.
Er grymheet märkes wähl: Ne hwem kan här uttala?
Hwadh i för sorg och wee/ha upwäkt uti dem
Som i för en kort tijdh/ bortröfwade en lem
Som dygdens alster war/ och laden uthi dwala.
Det war en stenhård stöt / som fadrens hierta wände
Och gjorde att han här / om han sielf had' förmätt
För sonen sin medh frögd / in uthi döden gått
Men det blef ey där wiidh ; han annat Ert wäld kiände.
Den lilla lustwa roos / måst och ehr grymheet spörja
Ty då hon som en grön och härlig lillia war
Du hennes lefnad; lijf / O grymme död affskar/
Och gjorde att hon dog / som då först lefwa börja.
Här är en dubbel sorg/ men hwad är här i twunnit?
Ey annat än dhet hon/som i förmente meen
Ha giort/är icke död / uthan en Engel reen/
Som i sin första tijdh/i Jesu fambn blir funnen.

J hast skrifwet
af
Henrich Kårsh.